УДК: 330.3 **DOI: https://doi.org/10.32680/2409-9260-2025-7-8-332-333-18-25**

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ

Яхимець Ю. М., аспірант кафедри математики та економіки, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич, Україна
e-mail: yuriy.yakhymets@gmail.com
ORCID: 0009-0005-5649-1472

***Анотація**. Мета дослідження полягає у визначенні стратегічних орієнтирів формування інтегрованого інвестиційного клімату, здатного забезпечити збалансований розвиток національної економіки. Методика дослідження ґрунтується на системному та діалектичному підходах, використанні методів аналізу, синтезу, порівняння та узагальнення. У результаті дослідження обґрунтовано необхідність переходу від фрагментарних заходів державної інвестиційної політики до комплексної моделі інтегрованої системи управління інвестиційними процесами, що поєднує економічні, фінансові, інституційні, соціокультурні та технологічні чинники. Практична значущість результатів полягає у можливості використання запропонованих стратегічних орієнтирів для удосконалення державної інвестиційної політики та підвищення інвестиційної привабливості країни.*
***Ключові слова:** стратегія, інтегрований інвестиційний клімат, нормативно-правова база, інвестиційний менеджмент, макрофінансова стабільність, фінансові інструменти інвестування, стимулювання інвестиційної діяльності.*

STRATEGIC GUIDELINES FOR FORMING AN INTEGRATED INVESTMENT CLIMATE

Yuri Yakhymets, postgraduate student of the Department of Mathematics and Economics, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, Drohobych, Ukraine
e-mail: yuriy.yakhymets@gmail.com
ORCID: 0009-0005-5649-1472

***Abstract.** The purpose of the study is to outline strategic guidelines for the formation of an integrated investment climate capable of ensuring not only the growth of investment volumes, but also their effective use for the modernization of the national economy and strengthening its competitiveness in the context of globalization and security challenges. The research methodology is based on a comprehensive approach that combines the analysis of economic, financial, institutional, socio-cultural and technological factors of the investment environment, the use of strategic planning methods, modeling and comparative analysis of international experience. This made it possible to identify key risks, barriers and opportunities for the development of Ukraine's investment policy. The results of the study reflect the need to transition from fragmented state policy measures to the creation of an integrated system for managing investment processes. Strategic priorities are formulated according to the political-institutional, financial-economic, production-resource, innovation-technological, transport-logistics and socio-cultural components. The need for harmonization of national and global interests, strengthening the transparency and predictability of state policy, and creating modern financial instruments and platforms for attracting capital is substantiated. It is proven that the activation of investment activity should be based on a qualitative increase in investments aimed at supporting innovation-oriented sectors, modernization of production, and development of energy-efficient and resource-saving technologies. The practical significance of the results lies in the formation of theoretical and methodological foundations for the development of a new investment strategy of Ukraine, which can be used by state authorities, regional management structures, and business when determining development priorities. The proposed strategic guidelines will contribute to the restoration of the economy in the post-war period, attracting international investment resources, strengthening investor confidence, and integrating Ukraine into the global financial and economic space.*
***Keywords:** strategy, integrated investment climate, regulatory framework, investment management, macro-financial stability, financial investment instruments, stimulation of investment activity.*

JEL Classification: E220; F210; O160

Постановка проблеми. Зростаюча роль інвестицій у сучасних умовах національного розвитку виходить далеко за межі їх традиційної функції фінансового забезпечення економічних проєктів. Вони стають потужним чинником структурно-галузевої трансформації та ключовим механізмом технологічної модернізації виробничої бази країни. Завдяки ефективному залученню та раціональному використанню інвестицій формується підґрунтя для посилення конкурентних переваг стратегічно важливих секторів економіки, що, зі свого боку, відкриває нові можливості для їх повноцінної інтеграції у глобальний фінансово-економічний простір. У цьому контексті особливої актуальності набуває завдання формування оновленого концептуального бачення стратегічних пріоритетів державної інвестиційної політики. Йдеться про перехід від фрагментарних заходів

державної інвестиційної політики до створення цілісної інтегрованої системи управління інвестиційними процесами, яка б поєднувала економічні, фінансові, інституційні та правові механізми регулювання. Така політика має бути орієнтована на формування інтегрованого інвестиційного клімату, здатного забезпечити конкурентоспроможність та інноваційний розвиток національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Напрямки формування стратегії інвестиційної діяльності України у контексті інтегрованого інвестиційного клімату завжди знаходилися у полі зору вітчизняних дослідників. Так, М. Ющук наголошує на тому, що «Інвестиційна політика являє собою сукупність комплексних заходів, реалізація яких направлена на стимулювання інвестиційної активності та інвестиційного клімату» [14, с. 15]. О. Гармата стверджує, що «Поліпшення інвестиційного клімату для входження України до групи країн – світових лідерів визначено однією зі стратегічних цілей розвитку країни» [3, с. 190]. Ю. Цибулько доводить, що «В умовах наявних воєнних, економічних та політичних викликів, що стоять перед Україною, дослідження ефективності існуючих інвестиційних стратегій та виявлення шляхів їхнього покращення є критично важливими для забезпечення стабільного та стійкого економічного розвитку» [12, с. 152]. О. Свінцов зазначає, що «Інтегрований інвестиційний клімат представляє собою сукупність економічних, правових, соціальних, політичних та інституційних умов, що забезпечують взаємодію та гармонізацію різних аспектів інвестиційної діяльності в країні» [9]. Л. Коваль та А. Вітко, проаналізувавши фінансову складову інтегрованого інвестиційного клімату, зазначили: «…під фінансовим механізмом інвестиційного зростання пропонуємо розуміти сукупність інструментів, методів та нормативно-правового забезпечення, які створюють умови для успішної реалізації інвестиційних проектів шляхом залучення та ефективного використання фінансових ресурсів» [5].

Відокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність різних підходів до стратегії формування інтегрованого інвестиційного клімату залишається проблема формування цілісної та науково обґрунтованої концепції інтегрованого інвестиційного клімату, яка б не лише комплексно поєднувала економічні, фінансові, інституційні, соціокультурні та технологічні чинники, але й забезпечувала їх гармонійну взаємодію в єдиному стратегічному просторі. Йдеться про потребу у створенні такої концепції, що дозволила б узгодити національні інтереси з вимогами глобальної економіки, зняти суперечності між внутрішніми та зовнішніми пріоритетами розвитку, а також сформувати сприятливі умови для залучення та ефективного використання інвестиційних ресурсів. Така концепція має гарантувати довгострокову стійкість та передбачуваність інвестиційних процесів, підвищувати рівень прозорості державної політики у сфері інвестицій, зміцнювати довіру з боку вітчизняних та іноземних інвесторів, а також створювати підґрунтя для модернізації виробничої, інноваційної та соціокультурної сфер національної економіки.

Метою статті є окреслення стратегічних орієнтирів формування інтегрованого інвестиційного клімату.

Основний матеріал. Стратегічне планування у сфері інвестування має поєднувати врахування внутрішніх потреб соціально-економічного розвитку (зростання значення інноваційних видів діяльності, посилення цифровізації та технологізації) із зовнішніми викликами інвестиційного середовища (посилення глобальної конкуренції за фінансові ресурси, інтелектуальний капітал та передові технології). Водночас політика повинна забезпечувати своєчасне виявлення та мінімізацію ризиків інвестиційної діяльності, включно з форс-мажорними обставинами – воєнними діями, політичною та макроекономічною нестабільністю [3, с. 190].

У цьому процесі роль держави не обмежується лише регуляторними функціями щодо визначення правил залучення та використання інвестиційних ресурсів. Державні органи мають також здійснювати стратегічне моделювання розвитку інвестиційного середовища у довгостроковій перспективі, враховуючи політико-інституційну, фінансово-економічну, виробничо-ресурсну, інноваційно-технологічну, транспортно-логістичну та соціокультурну складові формування інтегрованого інвестиційного клімату. Тому формування такого клімату слід розглядати як комплексний і тривалий процес, що потребує наявності чіткої стратегії, інституційної спроможності органів влади та політичної волі до впровадження інноваційних рішень у сфері інвестиційної політики [12, с. 152]. Стратегічне планування у цій сфері стає ключовим інструментом довгострокового економічного розвитку, оскільки воно забезпечує узгодженість дій державних інституцій, визначає операційні цілі та

пріоритети, забезпечує послідовність політики та підвищує її стійкість до зовнішніх викликів і внутрішніх політичних коливань.

Метою стратегії формування інтегрованого інвестиційного клімату, на нашу думку, має стати створення збалансованого, привабливого та цілісного інвестиційного середовища, здатного не лише забезпечити стабільний приплив інвестицій [11, с. 80], але й гарантувати їх ефективне використання для структурної модернізації та сталого розвитку національної економіки. Досягнення цієї мети передбачає комплекс заходів: підвищення інституційної привабливості економічного середовища для інвесторів, гарантування стабільності нормативно-правової бази, прозорості та простоти адміністративних процедур, надійного захисту прав інтелектуальної власності, а також розширення доступу до фінансово-економічних, виробничо-технологічних та інформаційних ресурсів [5].

Досягнення стратегічної мети державної політики з формування інтегрованого інвестиційного клімату забезпечить, з одного боку, сталу динаміку зростання інвестиційних потоків та диверсифікацію джерел їх надходження. Зокрема, йдеться про активізацію співпраці з інвестиційно орієнтованими компаніями та стимулювання готовності вітчизняного бізнесу реінвестувати власні прибутки у перспективні проєкти. З іншого боку, це створить підґрунтя для прискорення модернізаційних процесів у національній економіці, посилить її конкурентоспроможність на глобальних ринках та сприятиме активній інтеграції у міжнародні економічні й виробничо-технологічні системи. У довгостроковій перспективі такі кроки можуть стати запорукою не лише успішної повоєнної відбудови, а й гарантом економічної безпеки України, підвищуючи її стійкість до кризових трансформацій та циклічних коливань світових ринків [2, с.15].

Оскільки рівень привабливості інвестиційного середовища значною мірою визначається політико-інституційними чинниками, ключовим пріоритетом державної політики у цій сфері має стати посилення організаційно-інституційної спроможності органів влади. Це передбачає створення сприятливих умов для інвестування, ефективне управління інвестиційними процесами, а також формування та вдосконалення нормативно-правової бази [7, 8]. Важливими завданнями є підвищення стійкості державних інституцій, відповідальних за реалізацію інвестиційної політики, та впровадження інноваційних механізмів стратегічного планування, моніторингу результативності та оцінювання ризиків.

З одного боку, підвищення організаційно-управлінської ефективності у сфері акумулювання та використання фінансових ресурсів сприятиме розбудові потужного інвестиційного потенціалу держави, зростанню довіри інвесторів та формуванню позитивного іміджу України на світовій арені.

З іншого боку, удосконалення нормативно-правових механізмів, а також модернізація процедур моніторингу та оцінювання ефективності інвестицій дозволять розширити доступ вітчизняного бізнесу до міжнародних інвестиційних програм, стимулювати масштабування бізнес-ініціатив у стратегічних секторах економіки й максимізувати соціально-економічний ефект [1, с. 63]. Це, зі свого боку, відобразиться на підвищенні якості життя населення та зростанні національного багатства.

Водночас політико-інституційний компонент інвестиційного середовища здебільшого окреслює рамки та «правила гри», у межах яких відбувається мобілізація фінансових ресурсів. Однак остаточне рішення інвесторів ґрунтується передусім на оцінюванні фінансово-економічних умов функціонування країни, зокрема потенціалу її ключових галузей та регіонів із високими перспективами зростання. З метою підвищення

фінансово-економічної привабливості інвестиційного середовища в Україні державна політика має бути спрямована на забезпечення стабільного функціонування та розвитку фінансової системи [14, с. 15]. Особливої актуальності набуває завдання підвищення її стійкості й адаптивності до негативних зовнішніх та внутрішніх чинників, що є вкрай важливим у нинішніх умовах погіршення безпекової ситуації.

Важливим чинником, що формує якість інтегрованого інвестиційного клімату, є транспортно-логістичний сегмент. Його ефективність безпосередньо залежить від результативності державної політики, спрямованої на оновлення транспортної інфраструктури та оптимізацію логістичних мереж. Інвестування у цей напрям дає змогу реконструювати наявні об’єкти, розширювати мережу шляхом будівництва нових, а також покращувати транспортну доступність регіонів. Зменшення їхньої економічної ізольованості стимулюватиме розвиток підприємницьких ініціатив і створюватиме передумови для виникнення нових зон регіонального економічного зростання, розбудови індустріальних та логістичних хабів. У результаті раціональне використання транспортно-логістичної

інфраструктури сприятиме ефективнішій взаємодії виробництва з експортною логістикою, скороченню транзакційних витрат і часу обігу товарів, а також інтеграції України до міжнародних транспортних коридорів. Це, зі свого боку, посилюватиме транзитний потенціал і підвищуватиме інвестиційну привабливість економіки [4, с. 1029].

Водночас забезпечення стабільності та якості інвестиційних процесів неможливе без належного соціокультурного підґрунтя. Воно формується завдяки комплексній державній політиці, орієнтованій на підвищення рівня правової культури громадян, зростання довіри до державних інституцій, розвиток фінансової та інвестиційної грамотності населення. Важливим чинником є також формування суспільної свідомості щодо необхідності проведення реформ, які сприятимуть сталому розвитку економіки та модернізації її інституційної архітектоніки [13, с. 131].

Одним із ключових напрямів державної політики у сфері формування інтегрованого інвестиційного клімату є розвиток та реалізація соціокультурного потенціалу суспільства. В умовах низького рівня орієнтації інвестицій на соціокультурний вимір та недостатньої відповідальності як держави, так і бізнесу, акценти політики мають бути зміщені у бік підтримки культурно-просвітницьких та соціально значущих ініціатив. Їх впровадження здатне сформувати у суспільстві відкритість до інновацій, підвищити готовність до інвестування та стимулювати розвиток і реалізацію інноваційних підприємницьких ідей [6, с. 104].

Узагальнені цілі та стратегічні пріоритети державної політики формування інтегрованого інвестиційного середовища національної економіки відображені у табл. 1. Слід підкреслити, що стратегічні пріоритети визначають загальне бачення напрямів удосконалення інвестиційного клімату за його складовими елементами, тоді як цілі та завдання конкретизують очікувані результати та окреслюють набір інструментів і механізмів, які доцільно застосовувати під час їх практичної реалізації.

У процесі формування завдань державної політики органам влади насамперед слід зосереджуватися на подоланні політико-інституційних та фінансово-економічних бар'єрів. Це пояснюється тим, що політико-інституційне середовище визначає закономірності управління інвестиційними процесами, а фінансово-економічна основа зумовлює масштаб, інтенсивність та результативність реалізації інвестиційних проєктів. Саме вона окреслює умови та можливості доступу бізнесу до фінансових ресурсів, а також його здатність здійснювати інвестиційну діяльність на належному рівні [15, с. 167].

Таблиця 1

Операційні цілі та завдання державної політики формування інтегрованого інвестиційного клімату національної економіки України: політико-інституційна та фінансово-економічна компоненти

Операційні цілі	Завдання
1. Політико-інституційна складова	
1.1. Удосконалення нормативно-правової бази управління інвестиційними процесами.	1.1.1. Гармонізація національного інвестиційного законодавства відповідно до європейських та міжнародних стандартів. 1.1.2. Спрощення дозвільних процедур та регулювання інвестиційної діяльності. 1.1.3. Цифровізація управлінських процесів (впровадження електронних сервісів та документообігу, цифровий моніторинг регуляторного та інвестиційного середовища).
1.2. Інституційно-організаційна модернізація системи державного інвестиційного менеджменту.	1.2.1. Посилення інституційної спроможності державних, регіональних та місцевих органів влади з питань супроводу процесів інвестування. 1.2.2. Покращення системи захисту прав інвесторів, залучення та супровід процесів інвестування. 1.2.3. Залучення представників бізнесу до формування державної інвестиційної політики. 1.2.4. Формування системи моніторингу та оцінювання інвестиційної політики. 1.2.5. Забезпечення інституційної незалежності судової системи, спрощення та прискорення процедур вирішення інвестиційних спорів.

1.3. Формування партнерства між державою, бізнесом та громадянським суспільством.	1.3.1. Підвищення рівня довіри інвесторів до державної інституційної системи через публічність та регулярну звітність органів державної влади. 1.3.2. Модернізація механізмів запобігання корупції у дозвільних і контрольних процедурах. 1.3.3. Розширення платформ публічної комунікації та прозорої взаємодії між владою, бізнесом та громадянським суспільством. 1.3.4. Популяризація інвестиційного потенціалу національної економіки, регіонів та пріоритетних галузей (розробка регіональних стратегій інвестиційного розвитку, інвестиційних паспортів територій). 1.3.5. Запровадження механізмів стимулювання участі інвесторів у відновленні пріоритетних галузей національної економіки.
2. Фінансово-економічна складова	
2.1. Гарантування макрофінансової стабільності.	2.1.1. Підвищення валютної стабільності та стримування інфляційних коливань. 2.1.2. Реалізація виважених та збалансованих монетарної та фіскальної політик, орієнтованих на підвищення темпів економічного зростання з мінімізацією фінансових ризиків для інвесторів. 2.1.3. Досягнення просторово-структурних змін в економіці.
2.2. Розвиток фінансових інструментів інвестування та фінансово-інвестиційної інфраструктури.	2.2.1. Реформування фондового ринку, стимулювання розширення мережі фінансових інституцій інвестування. 2.2.2. Впровадження практики страхування інвестиційних ризиків. 2.2.3. Удосконалення інфраструктури фінансових ринків: модернізація біржових платформ та платіжних систем, підвищення прозорості функціонування рейтингових агентств, інвестиційних фондів та страхових компаній. 2.2.4. Модернізація банківської системи з фокусом на кредитування реального сектору економіки. 2.2.5. Створення регіональних фінансових центрів і платформ залучення інвестицій.
2.3. Фінансове стимулювання інвестиційної діяльності.	2.3.1. Створення умов для використання фінансових інструментів стимулювання інвестиційної діяльності (грантова підтримка, розширення програм державного співфінансування та кредитування інвестиційних проєктів, публічне співінвестування, муніципальні гарантії). 2.3.2. Зниження фіскального навантаження на інвестиційно-інноваційний бізнес. 2.3.3. Розширення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями та донорами інвестиційних ресурсів. 2.3.4. Запровадження системи державних гарантій та компенсацій для інвесторів, які працюють у ризикованих умовах або регіонах з низькою інвестиційною активністю.

Джерело: авторська розробка

Операційні завдання та цілі державної політики формування інтегрованого інвестиційного клімату національної економіки [9] підкреслюють необхідність реалізації комплексу заходів, спрямованих на вдосконалення політико-інституційних і фінансово-економічних умов залучення та ефективного використання інвестиційних ресурсів. Водночас для посилення інтегрованості та підвищення привабливості інвестиційного середовища державним органам слід зосередити увагу на подоланні виробничо-ресурсних і технологічно-інноваційних бар'єрів, які стримують динаміку інвестиційних процесів.

З метою підвищення ефективності використання та нарощення виробничо-ресурсного потенціалу доцільним є впровадження проактивної державної політики, орієнтованої на забезпечення належних умов для інвестицій у цифровізацію виробничих потужностей і модернізацію управлінських процесів. Особливе значення матимуть також реформи у сфері нормативно-правового й адміністративного регулювання інвестицій, розробка та втілення галузевих і виробничих програм стимулювання залучення капіталу [10]. Не менш важливими стають і кроки у напрямі формування національних та регіональних програм «зелених» інвестицій, що передбачають підсилення інституційної підтримки місцевого самоврядування у реалізації енергомодернізаційних проєктів, а також створення сучасних інформаційно-аналітичних платформ для супроводу інвестування в енерго- та ресурсоощадні технології.

В умовах загострення проблеми відтворення інтелектуально-кадрового потенціалу особливого значення набувають державні заходи, спрямовані на активізацію інвестицій у створення освітньо-наукових кластерів, розширення мережі центрів професійного розвитку, а також модернізацію інфраструктури закладів вищої освіти й наукових установ. Це сприятиме підвищенню якості освітньої та дослідницької діяльності, а також формуванню ефективних механізмів інвестиційної мотивації фахівців у стратегічно важливих галузях економіки через грантове фінансування, підтримку стартапів, доступ до пільгових кредитів та спеціалізованих інвестиційних програм для реалізації їхніх інноваційних і підприємницьких ініціатив.

Висновки. Реалізація стратегічних пріоритетів у сфері формування інтегрованого інвестиційного клімату потребує не лише загальних декларацій, а й чіткого визначення та реалізації системи операційних завдань державної політики. Йдеться про комплексне інституційно-організаційне оновлення системи державного управління інвестиціями, яке передбачає підвищення прозорості, підзвітності та ефективності прийняття рішень, запровадження сучасних моделей стратегічного планування та моніторингу результатів інвестиційних процесів. Важливим напрямом є також розвиток фінансових механізмів, здатних забезпечити доступність капіталу для різних категорій інвесторів, удосконалення податково-кредитних інструментів, розбудова фондового ринку й стимулювання довгострокових інвестиційних проєктів. Не менш значущим є формування розвиненої інвестиційної інфраструктури, що охоплює як фізичні, так і цифрові платформи для підтримки підприємницької активності, полегшення взаємодії між державою, бізнесом та громадянським суспільством. Акцент повинен робитися на активізації інвестицій у напрямах енергоефективності та ресурсозбереження, адже ці сфери формують основу стійкого розвитку економіки та відповідають сучасним екологічним і технологічним викликам.

Водночас стратегічна орієнтація інвестиційної політики має враховувати соціальний вимір, зокрема посилення згуртованості та інклюзивності громад. Залучення місцевого населення до процесів прийняття рішень, підвищення їхньої участі у реалізації інвестиційних проєктів створює передумови для зростання довіри, соціальної стабільності та справедливого розподілу вигод від економічного розвитку. Нарешті, важливим завданням є вдосконалення умов для широкого впровадження технологічних інновацій, які не лише підвищують конкурентоспроможність національної економіки, а й забезпечують інтеграцію України у глобальні виробничі та науково-технічні ланцюги. Отже, формування ефективного інтегрованого інвестиційного клімату потребує багатовекторної політики держави, що синхронізує економічні, соціальні та технологічні аспекти розвитку та забезпечує стійке підґрунтя для досягнення довгострокових національних цілей.

Список літератури

1. Бормотова М., Луценко І., Смолова А. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість. Чинники їх формування. *Інфраструктура ринку.* 2020. Вип. 47. С. 62–65. DOI: http://lib.kart.edu.ua/handle/123456789/18809

2. Вакулич М. М. Оцінювання стану інвестиційного клімату в економіці держави: сучасні підходи. *Управління змінами та інновації.* 2025. No 13. С. 12–16. DOI: https://doi.org/10.32782/CMI/2025-13-2

3. Гармата О. В., Кучер В. О., Здреник І. В., Парасюк В. М. Шляхи покращення інвестиційного клімату в Україні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ.* 2023. № 3. С. 189–197. DOI: https://doi.org/10.32782/2311-8040/2023-3-24

4. Квасній Л. Г., Сисин Г. І., Поясник О. С. Вплив воєнного стану на інтегрований інвестиційний клімат в Україні. *Успіхи і досягнення у науці.* 2024. № 10(10). С. 1019–1031. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10(10)

5. Коваль Л. С., Вітко А. В. Фінансовий механізм інвестиційного зростання в Україні. *Ефективна економіка.* 2025. № 1. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.1.65

6. Костирко Л., Сєребряк К., Середа О., Зайцева Л. Інвестиційна привабливість України як домінанта залучення прямих іноземних інвестицій з європейського простору: аналіз, оцінка. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice.* 2022. 2(43). С. 95–106. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.2.43.2022.3700

7. Про інвестиційну діяльність : закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text (дата звернення: 15.08.2025).

8. Про режим іноземного інвестування : закон України від 19 березня 1996 р. № 93/96-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80#Text (дата звернення: 16.08.2025).

9. Свінцов О. М. Стан та перспективи розвитку інтегрованого інвестиційного клімату України. *Актуальні проблеми економічних наук.* 2024. № 6. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.14814693

10. Смєсова В., & Яськов Є. Інвестиційна привабливість економіки України: сучасний стан та рейтингове оцінювання. *Економіка та суспільство.* 2024. № 64. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-66

11. Чернега В. Вплив податкової політики на інвестиційний клімат країни. *Інтелект XXI.* 2022. № 3. С. 78–81. DOI: http://ir.vtei.edu.ua/ card.php?id=28509

12. Цибулько Ю. О. Сучасний стан інвестиційної політики в Україні. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування.* 2024. Том 35 (74). № 4. С. 152–158. DOI: https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.4/23

13. Шуплат О. М. Аспекти поліпшення інвестиційного клімату України в умовах євроінтеграції. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка».* 2022. № 2 (60). С. 129-137. DOI: 10.24144/2409-6857.2022.2(60).129-137.

14. Ющук М. О. Принципи державного управління в сфері інвестиційної діяльності. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування.* 2023. Том 34 (73). № 4. С.14-16. DOI: https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.4/03.

15. Яровенко Т., Бережна С. Інвестиційний клімат країн в умовах фінансової нестабільності. *Галицький економічний вісник.* 2023. № 4. С. 165–170. DOI: http://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/42648.

References

1. Bormotova, M., Lutsenko, I., Smolova, A. (2020). Investment climate and investment attractiveness. Factors of their formation. *Infrastruktura rynku*, 47, 62–65. DOI: http://lib.kart.edu.ua/handle/123456789/18809 [In Ukrainian].

2. Vakulych, M. M. (2025). Assessment of the state of the investment climate in the state economy: modern approaches. *Upravlinnia zminamy ta innovatsii*, 13, 12–16. DOI: https://doi.org/10.32782/CMI/2025-13-2 [In Ukrainian].

3. Garmata, O. V., Kucher,V. O., Zdrenyk, I. V., Parasyuk, V. M. (2023). Ways to improve the investment climate in Ukraine. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, 3, 189–197. DOI: https://doi.org/10.32782/2311-8040/2023-3-24 [In Ukrainian].

4. Kvasniy, L. G., Sysyn, G. I., Poyasnik, O. S. (2024). The impact of martial law on the integrated investment climate in Ukraine. *Uspikhy i dosiahnennia u nautsi*, 10(10), 1019–1031. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10(10) [In Ukrainian].

5. Koval, L. S., Vitko, A. V. (2025). Financial mechanism of investment growth in Ukraine. *Efektyvna ekonomika,* 1. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.1.65 [In Ukrainian].

6. Kostyrko, L., Serebryak, K., Sereda, O., Zaytseva, L. (2022). Investment attractiveness of Ukraine as a dominant in attracting foreign direct investment from the European space: analysis, assessment. *Problemy finansovo-kredytnoi diialnosti teorii ta praktyky*, 2(43), 95–106. DOI: https://doi.org/10.55643/ fcaptp.2.43.2022.3700 [In Ukrainian].

7. On investment activity: Law of Ukraine of September 18, 1991 No. 1560-XII. Retrieved from: URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text (accessed 15 August 2025). [In Ukrainian].

8. On the foreign investment regime: Law of Ukraine of March 19, 1996 No. 93/96-BP. Retrieved from: URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80#Text (accessed 16 August 2025). [In Ukrainian].

9. Svintsov, O. M. (2024). State and prospects for the development of the integrated investment climate of Ukraine. *Aktualni problemy ekonomichnykh nauk*, 6. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.14814693 [In Ukrainian].

10. Smesova, V., & Yaskov, E. (2024). Investment attractiveness of the economy of Ukraine: current state and rating assessment. *Ekonomika ta suspilstvo*, (64). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-66 [In Ukrainian].

11. Chernega, V. (2022). The impact of tax policy on the country's investment climate. *Intelekt XXI,* 3, 78–81. DOI: http://ir.vtei.edu.ua/ card.php?id=28509 [In Ukrainian].

12. Tsybulko, Yu. O. (2024). The current state of investment policy in Ukraine. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho. Seriia: Publichne upravlinnia ta administruvannia,* 35(74), 152–158. DOI: https://doi.org/ 10.32782/TNU-2663-6468/2024.4/23 [In Ukrainian].

13. Shuplat, O. M. (2022). Aspects of improving the investment climate of Ukraine in the context of European integration. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia «Ekonomika»*, 2(60), 129–137. DOI: 10.24144/2409-6857.2022.2(60).129-137. [In Ukrainian].

14. Yushchuk, M. O. (2023). Principles of public administration in the sphere of investment activity. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriia: Publichne upravlinnia ta administruvannia,* 34 (73), 4, 14–16. DOI: https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.4/03. [In Ukrainian].

15. Yarovenko, T., Berezhna, S. (2023). Investment climate of countries in conditions of financial instability. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk,* 4, 165–170. DOI: http://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/42648 [In Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 24.07.2025
Прийнята до публікації 31.07.2025
Опубліковано онлайн 25.09.2025